

dømme, i hvilket Omfang denne Foranstaltning for Fremtiden vil blive gennemført. Fremtiden vil jo vise dette; men Foranstaltningen selv maa vistnok i høj Grad billiges, og navnlig finder Udvalget Anledning til at udtale sin Billigelse af, at Revisionspersonalets Ansættelse og Afstedtgelse er henlagt under Finantsministeriet, hvorved Krigsministerens Stilling med Hensyn til Regnskabsvæsenet bliver heldigere og i ethvert Fald bedre beskyttet imod Miskenndelse. — Den 5te Indstilling omhandler et overordentligt Lønningstillæg, som under Benævnelsen af Cantonementstillæg blev udbetalt til Krigsministeriets Personale for Tiden fra December 1863 til Juni 1864. Statsrevisionen har med Hensyn til denne Udgift, der andrager et Beløb af 5,896 Rd. 58 $\frac{1}{2}$, som det synes med Føje, fremhævet, at den er bleven besluttet paa en Tid, da Rigsraadet var samlet, at den manglede Lovhjemmel, og at dens Forsvarlighed i alt Fald for hele Krigsministeriets Personales Vedkommende vistnok kunde være Tvivl underkastet. Paa den anden Side har Statsrevisionen fremhævet, hvad der vistnok ogsaa fortjener at lægges Vægt paa, at Krigsministeriets Personales Arbejde i hin Tid var i en saa overordentlig høj Grad forøget, at Billighed i høj Grad maatte tale for at komme de Functionairer i det nævnte Ministerium til Hjælp, som paa Grund af deres Arbejdes forøgede Omfang maatte give Afkald paa Indtægter, som de ellers kunde have andetsteds fra, og som maatte ansees for at være dem uundværlige. — Hvad Indstillingen under Nr. 6 angaaer, da er den foranlediget ved, at to paa Contoerne A. d. 2. og B. b. 1. opførte Beløb af henholdsvis 1,525 Rd. til Oppasserpeng og 942 Rd. 95 $\frac{1}{2}$ til Dvarteerpeng ere tilgodekrevne Contoen A. b. 2. c. „Gager for Læger“ for der ved at dække Overskridelsen paa denne sidste Conto, der androg 2,421 Rd. 82 $\frac{1}{2}$. Det er selvfølgelig ikke regnskabsmæssigt at foretage saadanne Omposteringer, men Udvalget har dog ikke fundet Betænkelighed ved at indstille til Thinget, at den brugte Fremgangsmaade faaar at passere. — Den i 7de Indstillingspunkt omhandlede Overskridelse af 14,435 Rd. 95 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$

hjørører fra Udgifter til Befæstningsarbejder i Holsteen, hvortil kun et Beløb af 19,227 Rd. 50 $\frac{1}{2}$ var bevilget, og hvilke Udgifter dels ere førte til Udgift under Contoen „Fæstninger og militære Bygninger“, dels ere opførte under „Uforudseelige Udgifter“. Omposteringen synes, efter hvad Statsrevisionen har fremhævet, alene at være skeet som en Følge af, at de Krigsministeriet bevilgede Penge vare overfædrede, og den savner saaledes den fornødne Hjemmel. — Hvad den under den 8de Indstilling ommeldte Sum af 22,000 Rd. angaaer, da vedkommer den et Beløb til Godtgjørelse for Districts- og Foderheste, som ikke inden Supplementsperiodens Udløb den 30te Juni 1864 havde kunnet finde Anvendelse paa Grund af, at vedkommende Udredningsdistricter ikke havde indsendt deres Beregninger over, hvad der tilkom Hestelægderne i Godtgjørelse for Districtsheste, hvorfor Summen overførtes til Udgift for det paafølgende Regnskabsaar. Efter de Oplysninger, som have foreligget herom, har Statsrevisionen, og det vistnok med Føje, troet at maatte paatale denne Post, men Udvalget har paa den anden Side ikke næret Betænkelighed om, at den burde gjøre Indstilling om at lade den passere. — Den 9de Indstilling vedkommer endelig Marineministeriet og angaaer en Hovedreparation af Fyrskibet Nr. 2, til hvilken der oprindeligt var bevilget 10,000 Rd., og endvidere senere ved kongelig Resolution af 11te Juli 1864 bevilgedes 4000 Rd. og ved Lov af 14de April 1865 7000 Rd., meddens Reparationen i det Hele kostede 20,257 Rd. 89 $\frac{1}{2}$, altsaa over det Dobbelte af det Beløb, som oprindeligt var calculeret. Skibet blev derhos først fuldendt i August 1864, hvor til Grunden imidlertid var den, at Værftet var optaget af Arbejder og Rustninger i Anledning af den udbrudte Krig.

Udvalget nærer det Haab, at Thinget vil bifalde de enkelte Indstillinger, som det saaledes har tilladt sig at forelægge, og forsaavidt dette bliver Tilfældet, vil da deraf formeentligt følge, at Thinget ogsaa vil tiltræde Udvalgets 10de Indstilling, der gaaer ud paa at give Decharge for Statsregnskabet for Finantsperioden 1862—64.